

CINCINALUL ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE!

O atmosferă de puternică eferveșcență creatoare, de angajare responsabilă și plenară a fiecărui cetățean în marele front al muncii, de înaltă însuflețire patriotică, a caracterizat actualitatea politică a țării în săptămâna care a trecut.

Apropierea evenimentului de însemnătate istorică în viața poporului nostru, Conferința Națională a partidului din 19-21 iulie 1972, are darul să declanșeze noi energii și inițiative, investigații și soluții practice ingenioase pentru îmbunătățirea continuă a procesului de producție, pentru ridicarea potențialului economiei la cote valorice și calitative mai înalte, care să ducă la creșterea reală a avuției naționale, a producției de bunuri materiale, la sporirea venitului național, spre binele și bunăstarea poporului.

Simbatic, în încheierea lucrărilor Conferinței extraordinare a organizației de partid a municipiului București, a rostit o amplă cuvântare tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. În expunerea sa — document politic de uriașă valoare teoretică și practică — secretarul general al partidului s-a referit la o gamă largă de probleme, caracteristice nu numai activității economico-sociale din unitățile de producție ale Capitalei, ci și de pe întreg cuprinsul țării. Cu o mare forță de generalizare, caracteristică în modul de gândire și de acțiune al șefului statului nostru, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a dat indicații de mare preț, a căror transpunere, nefirizată în viață va îngădui colectivelor de muncitori, ingineri, tehnicieni, economiști, din marile combinate, uzine, fabrici, din institutele de cerc-

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÂNII

tări științifice, de pe șantierele de construcții, din transporturi, de pe ogoare să-și ducă la îndeplinire angajamentele pline de cucerire pe care le-au luat în cinsteu Conferinței Naționale a partidului și a celei de a XXV-a aniversări a proclamării Republicii.

„Din rezultatele de până acum, spunea tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, se poate trage concluzia că programul elaborat de Congresul al. X-lea al partidului corespunde pe deplin forței, capacității creatoare a clasei muncitoare, a întregului nostru popor, că acest program este realist și există toate posibilitățile să fie realizat în bune condiții. Mai mult chiar, activitatea de până acum, analizele care au loc în toate județele și unitățile productive, evidențiază că există încă mari rezerve de capacități de producție pentru obținerea unor depășiri simțitoare ale prevederilor cincinalului. De altfel, în întreaga țară se stabilesc noi angajamente și se desfașoară o intensă activitate în vederea îndeplinirii cincinalului înainte de termen”.

În acest context a avut un puternic ecou pe plan național Chemarea pe care a lansat-o Conferința extraordinară a comunistilor din municipiul București tuturor organizațiilor județene ale partidului, tuturor oamenilor muncii, de a ÎNDEPLINI ACTUALUL PLAN CINCINAL ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE!

De pe întreg cuprinsul țării sosesc vesti despre entuziasmul cu care oamenii muncii răspund la apelul celei de-a fost făcut, despre caracterul concret în care au primit chemarea comunistilor bucureșteni. Pretutindeni a fost declanșată o uriașă bătălie pentru folosirea intensivă a mașinilor și utilajelor, a tuturor capacităților de producție, pentru scăderea consumului de materii prime și a cheltuielilor de producție, creșterea ponderii produselor de înaltă tehnicitate și de valoare ridicată, reducerea substanțială a duratei de realizare a investițiilor, toate având drept scop îndeplinirea exemplară a angajamentelor, în spiritul indicațiilor date de către secretarul general al partidului.

În acest mare efort colectiv se află angajat cu toate forțele și capacitatea sa de creație tineretul, care înglobează marea masă a sportivilor patriei, hotărâți ca la locurile de muncă, de învățură, de pregătire, să facă cinste titlului pe care-l poartă, să-și aducă aportul la uriasa operă ce se înfăptuiește în țara noastră sub conducerea înțeleaptă a partidului.

EUGEN BARBU

CARNETUL
SCRITORULUI

FINAL

Ce darnică în emoții a fost această ultimă etapă! Glasul de călău al lui Ionescu anunța de undeva din bolțile studioului de Televiziune: „În momentul acesta echipa care retrogradează este Petrolul!” Pe urmă de la Brașov a venit o veste fatală pentru clujeni: C.F.R. se poate considera retrogradată deocamdată. Minutele treceau. Pe calea undelor se auzeau protestele infocaților partizani ai Armatei Tîrgu-Mureș care voiau cu orice preț pieirea Politehnicii Iași care s-a produs în cele din urmă. La 2-1 pentru echipa lui Bone, încă cei din dealul Copoului, mai sperau într-un meci nul care ar fi aruncat pe găsari la subsol, dar minunea nu s-a mai produs, acolo unde altă dată actualii campioni, în urmă cu cîțiva ani, se salvau miraculos printr-un meci memorabil. Gil Mărdărescu nu a avut steaua lui Teodorescu.

În sfîrșit, glasurile au amuțit, știm numele celor de-a doua victime a unor greșeli și repetate încercări: Poli-ne-a lăsat! Nu pot să spun că alături de Crișul ea a fost cea mai rea echipă din acest campionat, de fapt nu se poate spune nimic despre nici una din formațiile aflate sub locul 10 în clasament pentru că, de pildă, Realul

PROVINCIA A CÎȘTIGAT NET DUELUL CU CAPITALA!

Au fost încheiate conturile unei noi ediții a campionatului Diviziei A. Acestei a 54-a file din istoria campionatelor fotbalului nostru i-au pus punct cîteva „etape de foc”, la capătul cărora s-au primit răspunsurile la întrebările care au frîmțat toată primăvara masa de spectatori:

Locul 1. deci titlul de compioană și dreptul de participare la „Cupa campionilor europeni” au revenit — în al nouălea an de prezență continuă în prima divizie — clubului F. C. Argeș Pitești, la cea mai mare diferență de puncte (4), consecutivă din 1966/67 încoace.

Locul 2 și un loc în „Cupa U.E.F.A.” — fostului lider U.T.A. — **Locul 3 și al doilea loc în „Cupa U.E.F.A.”** — uneia din revelațiile acestui campionat, „U” Cluj.

Locul 4 și participarea în Cupa Balcanică (ediția viitoare) — altei revelații a campionatului, A.S.A. Tg. Mureș.

Politehnica Iași a luat drumul Diviziei B, după o luptă de rar dramatism în final, retrogradînd pentru a treia oară în ultimii 11 ani, ca și Crișul Oradea, echipă resemnată de mult pe ultimul loc. **Locul lor** va fi luat de **Sportul studentesc București** și **C.S.M. Reșița**, prima revenind în Divizia A după 31 de ani, a doua după 22 de ani.

Prin promovarea Sportului studentesc se reface cvartetul bucureștean, descompletat prin retrogradarea Progresului, și, sperăm, se va reveni la mult gustatele cuplaje bucureștene și interbucureștene.

Acest sumar bilanț, mai mult statistic, se cuvine completat acum la încheierea întrecerii cu cîteva succințe constatări de ordin general și special.

În primul rînd socotim că trebuie subliniat faptul că ediția 1971/72 s-a situat la un nivel tehnic mediu multumitor în general. Au fost și meciuri slabe sau mediocre, dar nota generală a campionatului au imprimat-o cele cu o bună factură de joc. Este suficient să amintim partide ca U.T.A. — Dinamo, F. C. Argeș — St. Roșu, St. Roșu — Dinamo, F. C. Argeș —

U.T.A. sau acest ultim joc Dinamo — F. C. Argeș, unul din cele mai agreabile, terminat cu victoria noti campioane asupra fostei deținătoare a titlului. Desigur că nivelul atins, nu poate fi considerat ca un maximum al randamentului echipelor. Dimpotrivă. Au fost echipe și în primul rînd cele din București care au manifestat fluctuații de la etapă la etapă, coborînd sub plafonul obișnuit. Și această diferență de evoluție, față de a unor formații provinciale, s-a răsfrînt și asupra nivelului general al campionatului și asupra clasamentului.

S-a constatat însă, o mai mare grijă față de buna organizare a jocului, față de un echilibru, indiferent de locul disputării meciurilor, acasă sau în deplasare. Acest lucru a ieșit mai în evidență din compararea comportărilor în deplasare și în această privință procentul de 37,5% de puncte cîștigate în deplasare (față de 62,5 realizate acasă) constituie dovada unui început de atenuare a avantajului terenului propriu. Nu omitem însă faptul că, în virtutea unei deprinderi de mult formate, accentul continuă să cadă, în jocurile în deplasare, pe apărare, că încă apar semne ale anti-jocului, fără însă să fie lezată limita unei sportivități mai accentuate în acest campionat.

Întîlnirile strînse au fost o caracteristică a acestei ediții, mai pasionante, mai palpante poate ca oricînd, prin bătăliile declanșate în cele două „sectoare fierbinți”. Și poate că și aceasta a influențat în mare măsură eficacitatea, din punct de vedere al înscrierii de goluri. În cele 240 de întîlniri au fost înscrise 569 de goluri, ceea ce înseamnă o medie de 2,37 de goluri, cea mai scăzută din 1946/47 pînă astăzi! Deci, un campionat sărac în goluri, dar bogat — cum s-a văzut — în peripeții, de la desemnarea echipei campioane pînă la verdictul în privința locului 15. Peripeții și momente tragice, care au relansat și reînviat campionatul, dar în același timp au stăvilat aspirații și au înăbușit speranțe, cum numai în fotbal este posibil.

Este fidel clasamentul final? După opinia noastră — da. El oglindește în mare măsură comportarea echipelor de-a lungul celor 30 de etape, modul cum s-au pregătit înaintea fiecărei jumătăți a campionatului și cum au știut să asigure refacerea jucătorilor, ca și felul cum s-au priceput să depășească dificultățile speciale ale echipei care au dat jucători diferitelor loturi reprezentative (Dinamo, Steaua, Rapid, U.T.A., „U” Cluj, F. C. Argeș).

În el sînt reflectate două fenomene, prezente în fotbalul nostru, care nu pot fi contestate:

1. **Provincia în ofensivă.** Ea ocupă primele 6 locuri, fapt unic în istoria campionatelor noastre divizionare. O ascensiune fermă, bazată pe progresul unor echipe (F. C. Argeș, „U” Cluj, A.S.A. St. Roșu), care emit justificat veleități la titlu, răsturnînd hegemonia formațiilor bucureștene.

2. **Replica slabă a reprezentanților Capitalei.** Pentru prima dată nici una din ele nu figurează în primele 6 clasate. Și pînă acum, 2 și chiar 3 au ocupat locuri din primele 3, 4 și cel puțin 5! O răsturnare care-și găsește explicația și în saltul echipelor provinciale, dar și în stagnarea și chiar regresul bucureștenilor.

O situație, care, sperăm, va contribui — prin această rivalitate — la creșterea nivelului campionatului și aceasta chiar în ediția următoare, spre care au și început să se îndrepte gândurile fotbalistilor și echipelor.

Pînă atunci, le dorim tuturor vacanță plăcută și le promitem cîteva retrospectivități asupra ediției încheiate, care să le oglindească realizările, meritele, dar și lipsurile spre care să-și îndrepte atenția și eforturile în perioada de pregătire a viitoarei ediții a campionatului.

Petre GATU

BUCUREȘTI. Trei contra unu: dinamoviști Dinu, Constantinescu și Dobru împotriva piteșteanului Dobrin

Foto: Paul ROMOȘAN

Giulești este la ora asta la fel de mediocră ca și C.F.R. Cluj, cum formația doctorului Rădulescu poate fi numită un **unsprezece**, cel puțin la fel de bun ca Jiul sau Farul, deși salvarea sa a avut loc prin căderea ieșeană mai ales, deși efortul din retur rămîne o frumoasă performanță contra cronometru. Și așa mai departe. Speculații se pot face la infinit, dar cui vor folosi?

În ce privește echipele slabe, ele nasc o singură problemă acum, la sfîrșitul acestui campionat agitat: acela al slăbelor efective. Nu se poate face față unui eșalon puternic cu jucători de mîna a doua, cu o pregătire fizică atât de aproximativă. Trebuie să se înțeleagă de către cine vrea să asculte că un fotbal la nivel european, și noi avem nevoie de un fotbal la nivel european, nu se poate naște dintr-o mediocritate generală. Fără cel puțin 8-10 echipe redutabile în campionat nu vom reuși să ne impunem nicăieri. A cîștigat pe merit F.C. Argeș, poate și pentru că la Pitești există un CLUB, ceea ce e foarte mult. Am văzut formația piteșteană duminică seara și ea mi-a lăsat o bună impresie. Cu un dirijor care s-a luat în sfîrșit în serios, l-am numit pe Dobrin, și cu jucători bine strunși de pe margini de către faciturnul Haglagian, trădînd o voință exemplară, iată avem imaginea unui campion solid! Dar dacă judecăm restul echipelor imaginea nu mai e atât de strălucitoare. Exceptînd pe U. Cluj, care ar fi meritat după opinia noastră locul secund (deși egalitatea de puncte cu U.T.A. dovedește asta), și parțial pe ASA Tg. Mureș, mai proaspătă și mai competitivă, restul **teamurilor** nu-mi inspiră o prea mare încredere. Arădenii dacă nu vor realiza anul acesta o urgență înfînerire vor lupta în sezonul viitor pentru un loc în A. Vorbec foarte serios pentru că a te baza la infinit pe Vereter și pe Petescu și chiar pe Pojoni, devine o aventură. Vreau să zic că U.T.A.-ei îi trebuie la ora de față

o apărare colțoasă, tînă, pe care nu știu de unde are s-o scoată. Cîț privește **Steagul roșu**, brașovenii au făcut un sezon foarte bun, deși pe alacuri au dat semne de osteneală majoră. Mare merit au aici Adamache și Pescaru, Gyorf și apărarea sobră de sub Timpa, dar jocul în sine nu strălucește. **Stegarii** rămîn o bună formație de mijloc, fără mari pretenții. Le lipsește nu știu ce, o strălucire particulară pe care deocamdată nu o au. În sfîrșit băcăuanii au fost onorabili și ei, dar atît și cu asta am spus tot despre plutonul fruntas.

Acum vine problema cea mai importantă: decăderea bucureștenilor **Dinamo**, **Steaua** și mai ales **Rapidul**. La toate aceste echipe problema efectivelor mediocre nu s-ar pune deși la **gărari** ea este destul de ascuțită în acest ceas al adevărului. Cu un Răducanu belaliu, cu un Lupescu aproape de sfîrșitul carierei, cu un Neagu inegal, imprevizibil și cu acest singur și extraordinar, Dumitru nu se poate face mare lucru. Au căzut inexplicabil jucători buni ca Angelescu, Codrea și chiar Dinu. E vorba mai curînd, să nu se supere Marian, de o scădere calitativă a conducerii tehnice, de o lipsă de autoritate (mă gîndesc la cazul Răducanu care la club a fost prost crescut). Cîț îi privește pe dinamoviști, ei acuză lipsa de antrenamente a jucătorilor de bază, o imposibilitate de coordonare comună, dar asta, cum observă cîteva, se întîmplă și pe vremea cînd **Dinamo** a devenit campionat. Surprinzătoare cu totul este prăbușirea echipei militare, care are un efectiv excelent și numeros, dar nu a reușit să se impună în acest ultim an, de după plecarea lui Covaci. Să fie o lipsă de armonie între antrenorul cel nou și lot? Să fie altceva? Poate cronicarii de specialitate ne vor putea explica inexpugnabilul mister. În orice caz decăderea fotbalului bucureștean nu trebuie să bucure pe nimeni...